

§ 4 Litra e. Uagtet der vel kan rejses Spørgsmaal, om ikke i det mindste visse Arter af Arveforskud, navnlig saadanne, som en i uskiftet Bo hensiddende Ægtefælle udbetaler af Arven efter førstafdøde, rettelig burde betragtes som egentlig Arv, er det dog i Praksis antaget, at der ikke kan gøres Krav paa Arveafgift af nogen Art af Arveforskud. Paragraffen indeholder saaledes paa dette Punkt en betydningsfuld Udvidelse af Afgiftspligten, der imidlertid maa anses for velbegrundet. Naar nemlig visse Beløb, som en Arvelader i levende Live har udbetalt til sine Arvinger, i alle andre Forhold og navnlig i Forholdet til Medarvingerne betragtes som Arv, synes det ganske naturligt, at det samme sker med Hensyn til Afgiftsberegningen, og hertil kommer, at den nugældende Regel har vist sig at rumme en ikke ringe Fare for Omgaaelse af Afgiftspligten, hvorfor man antager, at den foreslaaede Ændring ikke blot direkte, men ogsaa indirekte vil faa stor Betydning med Hensyn til Lovens finansielle Udbytte.

§ 5 Litra a. Denne Bestemmelse vil foruden i visse Tilfælde af Forsøg paa Omgaaelse af Afgiftspligten nærmest finde Anvendelse paa Beløb, der udbetales i Henhold til Livsforsikringskontrakter. Med Hensyn til disse antages det at være den nugældende Ret, at der skal svares Arveafgift, naar Forsikringen er tegnet paa afdødes eget Navn, eller, hvad der er det samme, til Fordel for hans Bo eller Arvinger, hvorimod Arveafgift ikke kræves, naar Forsikringer ere tegnede til Fordel for en eller flere bestemte Personer. Begrundelsen af denne Regel er imidlertid af ren formel Art, og det synes rimeligt at betragte alle Dispositioner af denne Art som Dødsgaver, alene med Undtagelse af saadanne, som ere trufne til Opfyldelse af en afdøde i levende Live paahvilende retlig Forpligtelse. Naar man af denne Art Tilfælde kun har fritaget dem, hvor Forpligtelsen paahviledes den afdøde i Henhold til Lov eller administrativ Forskrift (Embedsmænds pligtige Enkeforsørgelse, Arbejders pligtige Ulykkesforsikring og lignende), er Grunden hertil ikke alene den, at disse Tilfælde ere de eneste, der for Tiden have praktisk Betydning, men ogsaa, at man ved at medtage rent kontraktmæssige Forpligtelser af den omhandlede Art vilde aabne en altfor let Adgang til at omgaa Hovedreglen.

§ 5 Litra b. Denne Bestemmelse sigter til Tilfælde, hvor en Person over-

drager en anden en ham tilhørende fast Ejendom, men forbeholder sig Brugen og Indtægten af samme for sin Levetid, eller skænker en anden en Kapital mod at Modtageren tilsvares ham Renten for hans Levetid. Selv om saadanne Dispositioner juridisk set fuldbyrdes i Giverens levende Live, indtræder økonomisk Vinding for Modtageren dog først ved Giverens Død, og de maa derfor naturligst med Hensyn til Spørgsmaalet om Afgiftspligten betragtes som Dødsgaver.

§ 5 Litra c. og d. Disse Bestemmelser, der omfatte rene Livsgaver, have til Hensigt at forebygge vilkaarlige Omgaaelser af Afgiftspligten. Direkte er dette vel kun udtrykt i Litra d., men uagtet man tillægger den der givne Regel en ikke ringe Betydning med Hensyn til at forebygge slike Omgaaelsesforsøg, har man dog paa Grund af Vanskelighederne ved i det enkelte Tilfælde at paavise Omgaaelseshensigten, anset det for praktisk under Afgiftspligten direkte at medtage Gaver, der ere givne under saadanne Omstændigheder, at en Omgaaelse af Loven hyppigt vilde ligge til Grund derfor. Selvfølgelig er der noget vilkaarligt i de i denne Litra fastsatte Grænser for, hvornaar Afgiftspligten indtræder, men en saadan Vilkaarlighed maa jo ved Bestemmelser af denne Art altid komme til Stede og maa her betragtes under det Synspunkt, at man har præciseret, hvad man mindst maa kræve, for at Arveafgiftspligten ikke i vidt Omfang skal eluderes ved Gaver i levende Live, medens der, som foran omtalt, jo i for sig kunde være Spørgsmaal om en langt videregaaende Inddragelse af Gaver under nærværende Afgiftslov.

Til § 6.

I denne og den følgende Paragraf gives de nærmere Regler for Afgifternes Beregning efter Slægtskabsforholdet mellem Arvelader og Arving.

Af disse Regler ere de i § 6, 1ste Stykke, dels en Gentagelse af den nugældende Rets Regler, dels en analogisk Anvendelse af disse paa forskellige af de Tilfælde som i §§ 4 og 5 inddrages under Afgiftspligten.

Noget lignende gælder om de i § 6 foreslaaede Regler med Hensyn til Beregningen af Afgiften af Arv, der tilfalder Familiestiftelser og Legater af den i § 4, Litra c., nævnte Art, idet disse Regler ere byggede analogisk efter, hvad der nu antages at gælde med Hensyn til Arv, der tilfalder eller anvendes til Oprettelse af